

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุตามนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และแนวนโยบายของรัฐบาลต้องอาศัยทรัพยากรต่างๆ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะคนซึ่งเป็นผู้มีความสำคัญต่อทุกสิ่งทุกอย่าง งานต่าง ๆ จะสำเร็จหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับคน ถ้าคนได้รับการพัฒนาแล้วจะสามารถทำงานให้บรรลุตามจุดประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ คนถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาให้ประเทศชาติประสบผลสำเร็จ การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มีความสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2553) ที่กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยใช้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ. 2551 : 80) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 4 มาตรา 23 ได้กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษาและในมาตรา 24(4) ได้กำหนดไว้ว่า “การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา” (บุรชัย สิริมหานคร. 2546 : 31)

ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนและผู้เรียนต้องปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา บทบาทของครูผู้สอนไม่ใช่ผู้ให้ความรู้ และผู้เรียนก็ไม่ใช่ผู้รับฟังความรู้เหมือนที่เคยปฏิบัติกันมา เพราะครูผู้สอนไม่สามารถบอกเล่าความรู้ให้กับผู้เรียนได้ทั้งหมด การจัดการเรียนรู้จะต้องเรียนรู้แบบร่วมมือกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมต้องให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้

เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเกิดความรอบรู้ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งครูผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับศักยภาพในการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีบทบาทมากกว่าครู โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ. 2551 : 1) โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด (Participation) ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์แก่กันและกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Interaction) ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงาน/ข้อความรู้ที่สรุปได้ (Process/Product) และให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (Application) ถึงแม้ว่าแนวคิดการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Centered) เป็นแนวคิดที่แพร่หลายในปัจจุบันและระบุไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษา แต่การนำแนวคิดดังกล่าวไปปฏิบัติหรือจัดการเรียนรู้ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นั้น ยังไม่มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดที่ชัดเจน หรือมีแต่ก็น่าจะเป็นเพียงหลักหรือแนวคิดในการสอนมากกว่า ซึ่งการที่จะนำแนวคิดไปสู่การปฏิบัติได้ ครูก็ต้องแสวงหาแนวทางและวิธีการที่ชัดเจนมาใช้ ความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ในเรื่องที่ตนเองสนใจหรือสงสัยจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับตัวของผู้เรียนเองแล้วนำมาสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองได้

การจัดการศึกษาที่พึงประสงค์ในยุคโลกาภิวัตน์ ต้องเปิดห้องเรียนสู่โลกกว้างให้สิ่งรอบข้างเป็นครู เปิดโลกทัศน์ของเด็กให้กว้าง ให้ทุกคนได้สังเกต ได้คิด ได้ถาม ได้เรียนรู้ จากประสบการณ์จริงจากสิ่งที่อยู่รอบตัว ให้ได้ยินกับหู ได้ดูกับตา และได้สัมผัสด้วยตัวเอง ร่วมปลดปล่อยพลังสมองของผู้เรียนปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด (ธีระ รุญเจริญ. 2550 : 38) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างบูรณาการ (Integration) เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์หรือเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ซึ่งครั้งแรกเกิดจากแนวความคิดของ จอห์น ล็อก (John Locke) ชาวอังกฤษ ผู้มีความคิดว่า เด็กไม่มีกำลังที่จะเรียนรู้ได้หมด ฉะนั้นเด็กจึงต้องสนใจเฉพาะสิ่งที่จำเป็นที่สุดและเขาใช้บ่อยที่สุดในชีวิต ต่อมา จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) กล่าวว่า การให้การศึกษาแก่เด็กควรจะนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เพื่อการอยู่รอดของชีวิตจากแนวความคิดต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลและพัฒนามาเป็นหลักการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในปัจจุบัน (นคร ไม้พูล. 2549 : 125) ซึ่งสอดคล้องกับสวิตซ์ มูลคำ (2547 : 183) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integration Instruction) จะเน้นที่องค์รวมของเนื้อหา มากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละวิชา และเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญยิ่งกว่าการบอกเนื้อหาของผู้สอน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ และทักษะที่หลากหลายในการเข้าร่วมกิจกรรม

โรงเรียนจินดาอารมณ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดมหาสารคาม จัดการศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา ซึ่งใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 โดยอาศัยหลักการตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารของโรงเรียนจินดาอารมณ ได้เห็นความสำคัญ และต้องการพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติตั้งไว้ คือ เป็นคนเก่ง คนดี และมีสุข แต่จากการสำรวจข้อมูลพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (โรงเรียนจินดาอารมณ. 2552 : 8-14) และจากการสำรวจปัญหาและรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ พูดคุย และการสังเกต ที่ผู้วิจัยได้รวบรวมจากคณะครู นักเรียน และผู้บริหาร แล้วนำมาสรุปปัญหาของโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครู ยังไม่มีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการบรรยายเป็นหลัก ครูเน้นการสอนด้านเนื้อหาเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนจำเนื้อหาในแบบเรียน ไม่ฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์เอาความรู้ไปใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนยังมีปัญหาครูไม่ครบชั้นเรียนจึงจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการขึ้น ส่วนนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่สามารถเชื่อมโยงหลักการและความรู้ในวิชาต่าง ๆ ได้

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จึงร่วมประชุมกับ คณะครูผู้สอนเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งได้แนวทางที่จะนำมาใช้ในการพัฒนา ครูผู้สอน คือ การสอนแบบบูรณาการ ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะ ช่วยในการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนแบบบูรณาการ เป็นการสอดแทรกเนื้อหาและสาระความรู้อื่น ๆ นอกเหนือจากวิชาหลัก ครูผู้สอนสามารถ เชื่อมโยงเนื้อหาหลาย ๆ วิชาที่สอนเข้าด้วยกันและถ่ายทอดสู่ผู้เรียนในวิชาต่าง ๆ ได้เป็น อย่างดีและยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกลุ่มเล็กและเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละ สาระการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูคอยแนะนำ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและเต็มศักยภาพ อันทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง คือ เป็นคนดี คนเก่งและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ครูโรงเรียนจินดาอารมณ อำเภอยะขียน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการหรือไม่อย่างไร
2. จะพัฒนาครูโรงเรียนจินดาอารมณ อำเภอยะขียน จังหวัดมหาสารคาม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการ ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนจินดาอารมณ อำเภอยะขียน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนจินดาอารมณ อำเภอยะขียน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ให้มีความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดดังนี้

1. กลยุทธ์ในการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนจินดาอารมณณ์ อำเภอยะยงย่น จงหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ประกอบด้วย

- 1.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ
- 1.2 การศึกษาดูงาน
- 1.3 การนิเทศภายใน

2. กรอบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มี 2 ด้าน ได้แก่

2.1 กรอบด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการแบบสอดแทรกตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 6) โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 กำหนดประเด็น/หัวเรื่อง

2.1.2 วิเคราะห์และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน

2.1.3 พัฒนาหน่วยการเรียนรู้

2.1.4 ประเมินผลหน่วยการเรียนรู้

2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้

2.2 กรอบด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ใช้การประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และใช้กรอบการเขียนแผนการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 6) ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

2.2.1 กำหนดผลการตัวชี้วัด

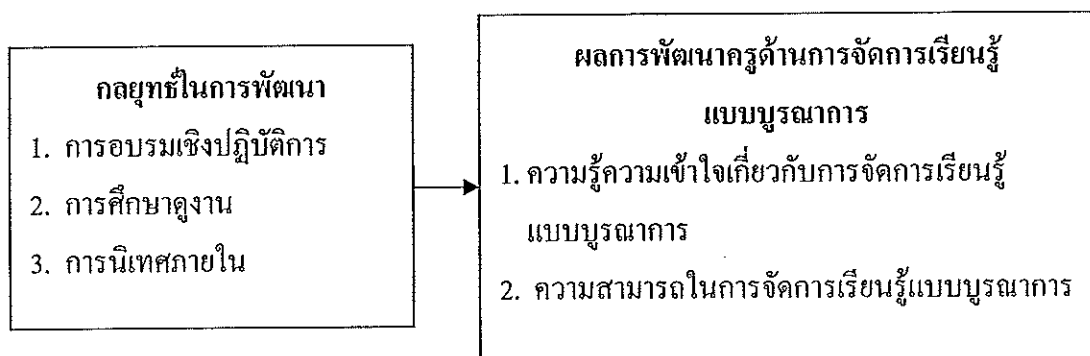
2.2.2 กำหนดสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

2.2.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2.4 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

2.2.5 การวัดและประเมินผล

2.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย จำนวน 4 คน ประกอบด้วย
 - ครูโรงเรียนจินดาอารมณ์ อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 4 คน
2. พื้นที่ทำการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนจินดาอารมณ์ อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กลยุทธ์ในการพัฒนาครูโรงเรียนจินดาอารมณ์ อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ประกอบด้วย
 - 3.1.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ
 - 3.1.2 การศึกษาดูงาน
 - 3.1.3 การนิเทศภายใน
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการพัฒนาครูโรงเรียนจินดาอารมณ์ อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ประกอบด้วย
 - 3.2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 - 3.2.2 ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้

แบบบูรณาการ

4. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอน จะสอดแทรกเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆที่สอดคล้องหรือเกี่ยวข้องกัน ให้เข้ากับหัวข้อ เรื่องหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ เพิ่มเติมจากเนื้อหาสาระที่กำหนด

2. การพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง กระบวนการที่ พัฒนาให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบบูรณาการ การศึกษาดูงานและการนิเทศภายใน

3. การอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การอบรม และฝึกปฏิบัติให้ประสบการณ์แก่ ครู ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้วยวิธีการบรรยายให้ความรู้ การฝึกปฏิบัติ การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้ารับการ อบรมกับวิทยากร

4. การศึกษาดูงาน หมายถึง กระบวนการพัฒนาครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยการจัดให้ครูได้ไปเยี่ยมชมโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อให้ครูเกิดความมั่นใจในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และยังได้มีโอกาสสอบถามหรือแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์และ ข้อคิดเห็น อันอาจนำมาใช้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนของตนเองได้

5. การนิเทศภายใน หมายถึง การให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ส่งเสริมสนับสนุนและ ช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของกลุ่มเป้าหมาย ให้ดียิ่งขึ้น และประเมินผลการเขียนแผนการสอนและการปฏิบัติการสอนตามแผนการสอน แบบบูรณาการ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการได้อย่างถูกต้อง

6. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง ครูมีความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบแทรกสอดตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 6) โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

6.1 กำหนดประเด็น/หัวข้อเรื่อง

6.2 วิเคราะห์และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน

6.3 พัฒนาหน่วยการเรียนรู้

6.4 ประเมินผลหน่วยการเรียนรู้

6.5 ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้

7. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง ครูมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และสามารถจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

7.1 กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

7.2 กำหนดสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง

7.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้

7.4 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

7.5 การวัดและประเมินผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนมีบุคลากรที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. สามารถเป็นแบบอย่างสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในการจัดการเรียนรู้

แบบบูรณาการ